

РЕШЕНИЕ

№ 99

гр. гр. Добрич, 14.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ДОБРИЧ в публично заседание на шестнадесети март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Диана Г. Дякова

Членове: Галина Д. Жечева

Жечка Н. Маргенова Томова

при участието на секретаря Румяна Ив. Радева
като разглежда докладваното от Диана Г. Дякова Въззивно гражданско дело № 20213200500728 по описа за 2021 година
за да се произнесе съобрази следното:

Производството по делото е образувано по реда на глава XX от ГПК по жалба рег.№ 261381 /25.06.2021 год. на С.Д. З., ЕГН *****, от гр. К., *** срещу решение №260060/11.06.2021 год. по гр. д. № 269/2020 год. на Районен съд К. ,поправено с решение № 260078/30.08.2021 год. по гр. д. № 269/2020 год. на Районен съд К. ,с което е:

1./ отхвърлен предявения от него отрицателен установителен иск с правно основание чл. 124 ал.1 от ГПК ,че Община К., ЕИК 000852697, гр.К., *** не е собственик на имот- дворно място площ от 600 кв.м., урегулирано в парцел *** в *** по плана на гр.К. от 1988 год., а по действащия план на града, представляващ, идентичен с имот с идентификатор ПИ – 35064.501.2594 по КККР на гр.К., одобрени със Заповед №РД-18-32/27.02.2008 год. на ИД на АГКК, с адрес на поземления имот гр.К., ***, вид територия – урбанизирана, с начин на трайно ползване – ниско застрояване/до 10м/, с площ от 613 кв.м. със стар № ***, парцел: ***; предходен

идентификатор: 35064.501.*** при съседни: 35064.501.9636, 35064.501.1845, 35064.501.4369 и 35064.501.2593, като неоснователен и недоказан;

2./на основание чл.108 от ЗС е признато за установено, че Община К., ЕИК 000852697, гр.К., *** е собственик на дворно място с площ от 600 кв.м., урегулирано в парцел *** в *** по плана на гр.К. от 1988 год., а по действащия план на града, представляващ ПИ с идентификатор 35064.501.2594 при съседни: 35064.501.9636, 35064.501.1845, 35064.501.4369 и 35064.501.2593 и С. З., ЕГН *****, от гр. К., *** е осъден да ѝ предаде владението му, както и на основание чл. 537 ал 2 от ГПК е отменен нотариален акт за собственост на поземлен имот, придобит по давност № *** год. на нотариус с рег.№***, вписан в СВ К. вх.рег.№*** год.

С доводи за незаконосъобразност на обжалвания съдебен акт се претендира отмяната му, като спора бъде решен по същество от въззивния съд, който постанови уважаване на предявения иск по чл.124 ал.1 от ГПК и отхвърли насрещния ревандикационен иск.

При данни, че постановеното неизгодно за въззивника решение му е връчено на дата 14.06.2022 год., жалба рег.№ 261381 /25.06.2021 год. е подадена в срока по чл. 259 ал.1 от ГПК и е процесуално допустима.

Въззиваемата страна –Община К. счита жалбата за неоснователна и настоява да не бъде уважавана.

Спорни между страните са въпросите за силата, с която всяка от тях е доказала твърденията, че е притежател на недвижимия имот, при съобразяване легитимиращото действие на констативен нотариален акт за принадлежността на собствеността, респ. констативния характер на актовете за държавна и общинска собственост относно отразеното в тях придобивно основание.

Въззивникът З. счита, че не е установено държавата да е придобила недвижимия имот на някое от основанията по чл. 6 от ЗС, в сила от 17.12.1951 год. Не съставлявало основание за придобиване на имота, отреждането му, респ. преотреждането му по регулационния план на населеното място, при липса на данни за проведена отчуждителна процедура. С оглед на горното, законосъобразно било отписването на имота като частна държавна собственост, но то не било годно основание, общината да придобие недвижимия имот.

Въззиваемата Община счита ,че удостовереното в акт за държавна собственост право на държавата се е трансформирало в общинска собственост по силата на § 42 от Закона за общинска собственост. По силата на чл. 86 от ЗС /ДВ,бр.31 от 1990 год./ не било допустимо придобиването по давност на вещ, която е държавна или общинска собственост, поради което и праводателят на въззивника В. М. ,не се легитимира като собственик на имота и той не бил придобит от него по силата на наследяване.

Жалбата е основателна въз основа на фактически констатации и правни изводи както следва:

Предявеният с искова молба рег.№ 2027/13.07.2020 год., вписана в Службата по вписванията гр. К. с вх. рег.№ *** год., АКТ № *** т. I, от С.Д. З., ЕГН *****, от гр. К., *** срещу Община К. иск е за установяване правото му на собственост на дворно място с площ от 600 кв.м.,урегулирано в парцел *** *** по плана на гр.К. от 1988 год.,понастоящем представляващ ПИ 35064.501.2594.

Изложени са твърдения,че недвижимия имот е придобит от ищеца на договорно основание през 2003 год.,когато му е бил дарен от неговата баба В. Д. М..От придобиването на имота и до настоящия момент ,ищецът владее имота,декларирал го и заплащал дължимите данъци,снабдявал се с удостоверение за търпимост на строеж в имота,отправял искане за прокарване на елементи от техническата инфраструктура на града.Въз основа на действалия регулационен план на гр.К.,респ. частичната му промяна и без провеждане на отчуждителна процедура, имотът бил неправилно актуван с акт за държавна собственост от 1982 год. Впоследствие имотът бил отписан от актовете книги за недвижими имоти-частна държавна собственост със заповед на областния управител на гр.Добрич и на основание § 42 от ПЗР на ЗИД ЗОС предаден на Община К..Имотът никога не бил обект на притежание на държавата или общината, съставила за него акт за частна общинска собственост и отказала да издаде документи за него по повод подготвяна продажба на имота.Горното обуславяло правния интерес на ищеца да поиска по съдебен ред да бъдат отречени правата на ответника.

Отправено е искане да бъде признато за установено ,че Община К.,че не е собственик на дворно място с площ от 600 кв.м.,урегулирано в парцел *** *** по плана на гр.К. от 1988 год.,понастоящем представляващ ПИ

35064.501.2594.

Ответникът Община К. счита предявения иск за допустим ,но неоснователен ,което свое становище е изразила в подаден в срока и по реда на чл.131 от ГПК отговор рег.№ 260023/27.08.2020 год. ,в който е инкорпориран и насрещния й иск срещу СТ. Д. З. ,черпещ правното си основание в разпоредбата на чл.108 от ЗС. Изложени са твърдения, че ищецът не е установил, че праводателят му по договор за дарение да е бил собственик на недвижимия имот ,който е отчуждил в негова полза. В. Д. М. се била снабдила с нотариален акт за собственост на актуван като държавен имот, въз основа на давностно владение ,без данни за времевия период, в който е продължило и изтекла в нейна полза придобивна давност, последиците на която не можело да бъдат зачетени, поради законовата забрана на чл. 86 от ЗС. Договорът, сключен с лице,което не е собственик на имота, не прехвърлял вещни права, т.е. ищецът не бил станал собственик на имота. Спорния по делото имот, отреден по планове на населеното място от 1955 год. ,1988 год. и 2010 год. за жилищно строителство, бил собственост на държавата, актувала същия на основание заповед № 444/09.07.1982 год. на ИК на ОНС Толбухин като държавен през 1982 год., без данни към този момент същият да е имал други собственици, вкл. ищецът, а впоследствие по силата на § 42 от ПЗР на ЗОС преминал в собственост на общината. С оглед на горното е отправено искане да бъде отхвърлен предявеният от СТ. Д. З. отрицателен установителен иск за собственост, както и да бъде признато спрямо него правото на собственост на Община К. на дворно място с площ от 600 кв. м. , урегулирано в парцел *** в *** по плана на гр. К. от 1988 год. ,а по сега действащия план имот с идентификатор 35064.501.2594 и същият осъден да й предаде владението му.

В съдебно заседание от дата 19.01.2022 год. ,въззивният съд е констатирал, че насрещният иск по чл. 108 от ЗС е предявен от Община К. с отговора по чл.131 от ГПК, в който е инкорпорирана исковата молба за неговото заявяване и същата не е вписана. Указал е на Община К., че в едноседмичен срок от датата на заседанието, на което е присъствал юрисконсулта й, следва да представи в деловодството на съда вписана искова молба, с която е заявена претенцията й срещу С. Д. З., ЕГН *****, от гр. К., *** с правно основание по чл. 108 от ЗС и с предмет дворно място с площ от 600кв.м., урегулирано в парцел *** в *** по плана на гр.К. от 1988

год., а по действащия план на града, представляващ ПИ с идентификатор 35064.501.2594.Указани са били и неблагоприятните последици от неизпълнение на указанията-връщане на исковата молба , обезсилване на постановеното по нея решение на Районен съд К. прекратяване на производството по делото .До приключване на съдебното дирене в съдебното заседание от дата 16.03.2022 год., Община К. не е депозирала по делото вписана искова молба.

По силата на допълнението към ЗС (ДВ. бр. 34/ 25. 04. 2000 година, в сила от 1.01.2001 година), в който смисъл е и изменението на чл. 4 б.”а” от Правилник за вписванията , с новата редакция на чл.112 б.”а”ЗС законодателят приема, че се вписват “всички актове, с които се прехвърля правото на собственост или се учредява, прехвърля, изменя или прекратява друго вещно право върху недвижим имот, както и актовете, с които се признават такива права”. Функционалното тълкуване на нормата във вр. с разпоредбите на чл. 112 б.”з” ЗС във вр. с чл.114 ал.1 б.”в” ЗС налага извод , че за исковите молби , с които се инициира производство за защита правото на собственост или друго ограничено вещно право – чл. 124 ал.1 ГПК , чл.23 ал.1 от СК ,чл. 108 ЗС,чл.69 от ЗН,чл.34 от ЗН е налице императивно формулирано изискване да бъдат вписани.Съобразно разпоредбата на чл.114 от ЗС ,съдилищата не следва да дават ход на невписани искиви молби.Съобразно точка 3 от т.р.№ 3/09 от 19.07.2010 год. по т.д.№ 3/2009 год. на ВКС,ОСГК при действието на правилата за проверка редовността на исковата молба по чл. 127 ГПК, респ. за необходимите приложения по чл. 128 ГПК и на установения принцип на служебното начало с чл. 7 ал.1 ГПК , неизпълнението на изричното указание на съда за вписване на искова молба по чл. 114 ЗС, в т.ч. и за съдебна делба , е основание за нейното връщане на основание чл. 129 ал.3 ГПК .

Насрещният иск на Община гр.К. по чл. 108 от ЗС е заявен с искова молба,инкорпорирана в отговор рег.№ 260023/27.08.2020 год.,която не е била вписана и след изпълнение на процедурата по чл.129 ал.4 от ГПК от въззивния съд.Нередовна искова молба не подлежи на разглеждане от гражданския съд-чл.129 ал.3 от ГПК,поради което обжалваното решение,постановено по заявления с нея иск по чл. 108 от ЗС следва по реда на чл. 270 ал.3 изр.І-во от ГПК да бъде обезсилено и производството по делото прекратено.

Установява се по делото, че по силата на нотариален акт за собственост по давност № *** год. на БРС , на основание извършена обстоятелствена проверка и чл.483 от ГПК , Д. Г. Щ. е бил признат за собственик по давностно владение на недвижим имот: дворно място с обща повърхност **1 280 кв.м.**, представляващи парцел ** и **парцел * пл.№ ***-двата в квартал **** по плана на гр.К., ведно с построената в парцел ** къща за живеене, състояща се от три стаи.

Д. Г. Щ. е починал на дата *** год. и негов наследник по закон (низходящ от първа степен) е В. Д. М.-така удостоверение за наследници изх. № АО-11-173/28.05.2020 год. на Община К..

По силата на нотариален акт за собственост на поземлен имот, придобит по давност № *** год. на Й. П.-нотариус с рег.№ *** на НК и район на действие Районен съд К., вписан в Службата по вписванията гр.К. с вх.рег. №*** год., АКТ № 73 т.V д.№ *** год. , на основание извършена обстоятелствена проверка и чл.483 от ГПК В. Д. М. е била призната за собственик по давност на **дворно място**, представляващо поземлен имот с **пл. № *** в ***** по плана на гр.К., одобрен през 1988 год., изменен през 2001 год. с площ от 1 280 кв.м., за който са отредени парцел I*** с площ от 680 кв.м. и **парцел *** с площ от 600 кв.м.**

С договор от дата 05.09.2003 год., сключен с нотариален акт № *** год. на Й. П.-нотариус с рег.№ *** на НК и район на действие Районен съд К., вписан в Службата по вписванията гр.К. с вх.рег.№3340/05.09.2003 год., АКТ № *** год. В. Д. М. е дарила на внука си **СТ. Д. З.** собствения си поземлен имот, находящ се в гр. К., ***, съставляващ **дворно място с площ от 600 кв.м.**, урегулирано в **парцел ***,***** по плана на гр.К. от 1988 год.

С договор от дата 05.09.2003 год., сключен с нотариален акт № *** год. на Й. П.-нотариус с рег.№ *** на НК и район на действие Районен съд К., вписан в Службата по вписванията гр.К. с вх.рег.№3343/05.09.2003 год., АКТ № *** год. В. Д. М. е дарила на внука си В. К. Н. собствения си поземлен имот, находящ се в гр.К., ***, съставляващ дворно място с площ от 680 кв.м., урегулирано в парцел I***, ***, ведно с построената в същия имот жилищна сграда със застроена площ от 119 кв.м.

Главният архитект на Община К. е издал на СТ. Д. З. удостоверение за търпимост на строеж изх.№ АБ-30-179-001/04.03.2020 год. за построената

преди 2000 год. в поземлен имот с идентификатор 35064.501.2594 по КККР на гр.К. и с административен адрес гр.К.,*** ,селскостопанска сграда със застроена площ от 30 кв.м. на един етаж с идентификатор 35064.501.2594.1 по КККР на гр.К.,която е търпима по смисъла на § 127 ал.1 от ПЗР на ЗУТ и не подлежи на премахване и забрана за ползване.

На дата 13.07.1982 год. е бил съставен акт № 1176 за държавна собственост на недвижим имот-парцел * кв.** пл.№ общ., при съсед:*** и парцел **-общ., находящ се в гр.К.,***.Имотът е описан като **незастроен жилищен парцел-** с площ от 807 кв.м.** Посочено е,че имотът е станал държавна собственост съгласно регулационния план на гр.К. и настоящата му промяна със заповед № 444/09.07.1982 год. на ИК на ОНС –Толбухин.

СТ. Д. З. е отправил до областния управител на област Добрич заявление вх.№ РкД-39-98/28.02.2020 год. по чл.78 ал.1 от Закона за държавната собственост ,да бъде отписан от актовете книги недвижим имот, находящ се в гр. К., представляващ дворно място с идентификатор 35064.501.2594.Уведомен е бил от областния управител, че собствеността върху имота се е трансформирала от държавна в общинска с писмо изх.№ РкД-39-98/23.04.2020 год. и преписката е била препратена на Община К. за предприемане действия в съответствие със Закона за общинската собственост.

Въз основа на подадено от Община К. искане с вх.№ДжС-14-49/21.05.2020 год. , областния управител на област Добрич е наредил със заповед № ДжС-09-01-26/01.06.2020 год. да се отпише от актовете книги за недвижими имоти-частна държавна собственост и се предаде на новия собственик Община К.,недвижимия имот ,описан в АДС 1176/13.07.1982 год. : **незастроен жилищен парцел ** с площ 807 кв.м.,представляващ ПИ 35064.501.2594.** Посочено е, че приложените към искането извадки от отменения кадастрален и регулационен план ,одобрен със заповед № 3040/07.07.1955 год. и действащия регулационен план, одобрен с решение № 32/26.02.2010 год. на Общинския съвет-К. ,отразяват предназначението на имота за жилищно застрояване, т.е. че имотът попада в приложното поле на § 42 от ПЗР на ЗИДЗОС.

На основание заповед № ДжС-09-01-26/01.06.2020 год. на областен управител на област Добрич и § 42 от ЗОС е бил съставен акт №

5991/23.07.2020 год. за частна общинска собственост за недвижим имот: трайно предназначение на територията: урбанизирана, **поземлен имот с идентификатор 35064.501.2594 от 613 кв. м.**, начин на ползване-ниско застрояване /до 10 метра/,находящ се в гр. К., *****,УПИ *** *****.

Съгласно заключение рег.№ 1076/24.02.2022 год. на вещото лице арх.А.Е. В., изготвила назначената по делото съдебно-техническа експертиза, със заповед № 3040/07.07.1955 год. е бил одобрен кадастрален и регулационен план на гр. К. .По кадастралния план е бил заснет имот с пл.№ ******* с площ от 1 280 кв. м., застроен с една масивна жилищна сграда ,разположена на северната му граница. Имотът е с неправилна многоъгълна форма и няма общи граници със съседните планоснимачни номера ******* на юг и ******* на север. Дворищната регулация отрежда за имота два парцела за жилищно строителство :за северната му част парцел ****-*** в кв.****** с площ от 720 кв. м. /включващ къщата/ и за средната му част ,заедно с придадена площ на запад **парцел **-* в кв.** с площ от 612 кв. м.**, като общата площ на новообразуваните парцели е 1 332 кв. м. За южната незастроена част от пл.******* ,след отнемане на площ в източната част ,показана в триъгълна форма на Приложение 2 от заключението и придаване на площ без планоснимачен номер на запад и юг е отреден парцел за жилищно строителство ******-общ. Съгласно отбелязването в забележка в издадената от Община К. скица № 236/05.08.2020 год. ,**УПИ **-* в кв.**** по отменения кадастрален и регулационен план,одобрен със заповед № 3040/07.07.1955 год. е идентичен с **имот с идентификатор 35064.501.2594**. В разписния лист на плана имот с пл.№ *******,за който са били отредени парцели ***** и ***** в кв.****** са били записани на името на Д. Г. /земеделец/.На негово име е бил записан първоначално и парцел ******,който впоследствие е зачеркнат.

Вещото лице е посочило,че последващ план от 1972 год. е бил изработен върху няколко инженерни платна.Процесния имот се намира на прехода между две части от плана и е дублиран върху две отделни платна:отрежданията по първоначално одобрения план са нанесени на първото платно,а последващо изменение на плана от 1982 год. на второто платно.

Със заповед № 274/20.03.1972 год. е бил одобрен кадастрален и регулационен план на гр.К.,с който източно от ******* са били образувани два

квартала ,съответно с №№ ** и **,показани в Приложения № 4 и и при съпоставка с предходния план от 1955 год. на Приложение № 5.Установява се ,че северната част от парцел **-***,кв.** по първия план е включена в парцел *** –за комплексно жилищно строителство в кв.** ,а южната му част попада в улица.Северната част от процесния парцел *-***,кв.** , попада в **улица**,а южната част е включена в **кв.*,парцел **-за детски ясли**.В южната част на имот с пл.№ *** е нанесена и нова сграда,в съседство и извън очертанията на стария парцел **-***,кв.**.

Със заповед № 444/09.07.1982 год. на председателя на ИК на ОНС-Толбухин,на основание протокол №7 от 25.06.1982 год. на Съвета по архитектура и благоустройство при ОНС гр.Толбухин и на основание чл. 69 и чл.71 от ППЗТСУ е одобрена частична промяна на регулацията и ИЗП в кв.** по плана на гр.К. и преотреждането от комплексно жилищно строителство в индивидуално жилищно строителство с режим на застрояване 2 етажа,според червени петна и черти,черни точки и сини черти и цифри на приложената към заповедта скица.Графичната част към заповедта не е съхранена в Община К. или държавен архив.Вещото лице е посочило,че за изменението на плана може да се съди от нанесените върху плана от 1972 год. поправки,показани в Приложение 7.Налице са зачертавания на регулационни линии,заличени са улични отсечки ,засягащи къщата в парцел **-***, нанесена нова отсечка.Заклучило е ,че формулировката “преотреждане на имоти в кв.** от комплексно жилищно строителство“ в индивидуално и последвали документи, предвижда нещо повече-кв.** е бил ликвидиран,останал е само кв.** и по протежение на източната част на *** **се образуват (възстановяват) парцелите за жилищно строителство по плана от 1955 год.**, показани в Приложение 8.

По силата на заповед №РД-02-14-7/13.01.1988 год. е бил одобрен кадастрален и регулационен план на гр.К.,по който границите на имот с пл.№ *** год. обхващат бившите парцели *** и **-*** по плана от 1955 год.За имот с пл.№ *** са били отредени два парцела в ***:парцел I*** с площ от 720 кв.м. и **парцел *** с площ от 612 кв.м.**В обхвата на извадката няма общински имоти.В разписния лист към плана ,имот с пл.№ ***,за които са отредени парцели ** и ** в *** са записани на името на З. А. Щ. (съпруга на Д. Г. Щ.), а като документ за собственост е посочен нотариален № *** год. на БРС .

С решение № 32/26.02.2010 год. на Общинския съвет на гр.К. е била одобрена актуализация на регулационния план на гр.К. за група квартали,като по отношение на *** няма нови предвиждания.В кадастралните граници на **ПИ с идентификатор 35064.501.***** ,които съвпадат с тези на пл.№ *** по плана от 1988 год. се вменят УПИ I*** и **УПИ ***** ,без да се променя местоположението на общата им вътрешна регулационна линия-Приложение 14.

По кадастралната карта и кадастрални регистри на гр.К.,одобрени със заповед № РД-18-32/27.02.2008 год. ,имот с пл.№ *** е отразен в съществуващите към този момент граници и е получил идентификатор съдържащ същия номер ***, а именно **35064.501.***** .Въз основа на изменението на КKKP със заповед № 18-1851/2020 год. на Началника на СГKK –Добрич,регулационните линии на УПИ ** и УПИ ** стават кадастрални граници и имотът като отразен като ПИ с идентификатори съответно 35064.501.2593 и **35064.501.2594**.

Само в плана от 1972 год. са били предвидени мероприятия,различни от индивидуално жилищно застрояване:комплексно жилищно застрояване в парцел ***,кв.**,улица между кв.** и кв.**,детски дом и ясли в парцел *,кв.**. Спорния парцел-*** по плана 1955 год. е бил засегнат от мероприятието улична отсечка върху северната част от площта му , а южната му част е била включена в **парцел *-за детски ясли в кв.****.За нито едно от тези мероприятия не е било провеждано отчуждително производство и собствениците на имота не са били обезщетявани.До 1988 год. мероприятията по плана от 1972 год. не са били осъществени, а по плана от 1988 год. са отпаднали.

От огледа на място,вещото лице установило,че в процесния имот е изградена селскостопанска сграда с площ от 30 кв.м.,а общата кадастрална граница на двата имота,която съвпада с общата вътрешнорегулационна линия не е материализирана.В имота е налична и неотразена по скиците външна тоалетна.

Вещото лице е дало заключение,че посочения в нотариален акт за собственост по давност № *** год. на БРС **парцел **** , пл.№ *** **в квартал ****е идентичен с **парцел ***** ,*** по нотариален акт за собственост на поземлен имот, придобит по давност № *** год. и по нотариален акт за

дарение № *** год.,така също и с **ПИ с идентификатор 35064.501.2594** .

Вещото лице е анализирано данните в АДС № 1176/ 13.07.1982 год. , съставен относно парцел ** кв.**,описан като незастроен жилищен парцел - ** с площ от 807 кв.м. и с посочени само два съседа на имота -*** и парцел **-общ.Липсвали данни по плана за прокарване на вътрешнорегулационни линии,т.е. и за извод за заключена между тях площ от 807 кв.м. С оглед разликите в площите, противоречието в данните от планове и разписни листи,съставени по време преди и след актуването на имота е направило извод ,че така описания имот по АДС не съответства на парцел *-*** в кв.** по плана от 1955 год. Парцел Х-*** в кв.** по плана от 1955 год. и нотариалния акт от 1965 год. бил идентичен с имота,предмет на иска на СТ. Д. 3..

Дворищно-регулационния план определя пространствените предели на правото на собственост на отделните лица,като установява строителните парцели и определя кому се отреждат-чл. 37 от ЗПИНМ. По дворищно-регулационния план се урегулира имот на конкретно лице за жилищно или вилно застрояване.При наличие на дворищна регулация след влизане в сила на плана правото на собственост върху имотите,послужили за кадастрална основа ,се преобразува в право на собственост върху парцелите,които са отредени за тези имоти. Приема се,че планът е приложен,когато придаваемите части са фактически заети и са владени в продължение на 10 години- т.2 от тълкувателно решение № 3 от 15.07.1993 год. по гр.д.№ 2/1993 год. на ОСГК на ВС,приложимо и към дворищно-регулационните планове, изработени не само при действието на ЗТСУ (отм.) ,но и при действието на ЗПИНМ (отм.).

С оглед на горното,следва да се счете по силата на дворищната регулация от 1955 год., отредила за имота на Д. Г. Щ. два парцела,вкл. идентичния на спорния имот по делото - парцел **-* в кв.** с площ от 612 кв.м. и след като същият се е снабдил след 10 години с нотариален акт за собственост по давност № *** год. на БРС ,то същият е обект на негово притежание.

Улично-регулационния план е свързан с цялостното благоустрояване на населените места или части от тях-чл. 35 от ЗПИНМ.Отчуждаването на имоти за държавна и обществена полза —с реализиране на конкретни мероприятия на

държавата,общините (народните съвети) ,предвидени в плана за обществени мероприятия по правило се свързва със законово уредена административна отчуждителна процедура. Съгласно разпоредбата на чл. 39, ал. 1 от ЗПИНМ (отм.), след изменението ѝ с Изв., бр. 54 от 1956 г., отчуждаването на имоти за мероприятия по улично-регулационен план става не по силата на самия план, а след заплащане на обезщетение на собственика. В чл.55а от ЗПИНМ е уредена специална отчуждителна процедура за урегулирани или неурегулирани имоти на частни лица и на обществени организации (които се групират в парцели) в случаите когато предвиденото мероприятие е за държавно и групово жилищно строителство,както и за отстъпване право на строеж на обществени организации или на жилищно-строителни кооперации.Единствено при отчуждаване в хипотезата на чл. 55а от ЗПИНМ ,плащането на обезщетение за имотите не се включва във фактическия състав на придобиването на право на собственост. В този случай съгласно чл. 55а, ал. 3 от ЗПИНМ (отм.) отчуждаването на имотите настъпва по силата на решението на ИК на ГНС за това отчуждаване-така решение № 671/11.10.2010 год. по гр.д.№ 1717/2009 год. на ВКС,I г.о. и решение № 167/16.01.2017 год. по гр.д.№ 1970/2016 год. на ВКС,II г.о.

Планът,одобрен със заповед № 274/20.03.1972 год. при действието на ЗПИНМ предвижда по отношение на идентичния на спорния имот парцел Х-***,кв.** отреждане на северната му част за улица , а южната част е отредена за обществено мероприятие парцел I-за детски ясли,кв.* и не са налице данни за тези мероприятия да е провеждана отчуждителна процедура или заплащане на обезщетение,като разпоредбата на чл.55а от ЗПИНМ не е приложима по отношение на тези мероприятия ,т.е. по силата на плана от 1972 год. правото на собственост не е било придобито от държавата.

Предназначаването по ЗТСУ на имот за обществено мероприятие с улично регулационен план няма непосредствено отчуждително действие-така чл.105 от ЗТСУ,в сила от 01.06.1973 год.(отм.).

По силата на заповед № 444/09.07.1982 год. и на основание чл. 69 и чл.71 от ППЗТСУ е одобрена частична промяна на регулацията и ИЗП в кв.** по плана на гр.К. и преотреждането от комплексно жилищно строителство в индивидуално жилищно строителство,като се образуват (възстановяват) парцелите за жилищно строителство по плана от 1955 год., а мероприятието

по плана от 1972 год. е отпаднало, т.е. това изменение на плана също не може да обуслови придобиване на собствеността върху спорния имот от държавата.

Актът за държавна общинска собственост няма правопораждащо действие, а само констатира придобито по някой от предвидените в чл. 77 ЗС способности право на собственост – така чл. 5 от Закона за държавната собственост. За да се ползва, като официален удостоверяващ документ, с обвързваща съда материална доказателствена сила относно удостовереното право на собственост, същият следва да съдържа описание на имота и местонахождението му, така и посочване на фактическото и правно основание, по силата на което имотът е придобит от държавата. Съдът не е обвързан да приеме, че държавата е собственик на актувания имот, а формира този правен извод по вътрешно убеждение, с оглед на всички доказателства по делото. В случай, че по делото са събрани доказателства, отричащи принадлежността на правото на собственост към патримониума на държавата, съдът на общо основание следва да формира извод в противен смисъл, тъй като има служебното задължение да обезпечи правилното приложение на императивния материален закон – чл. 5 ГПК.

Съобразно заключението на вещото лице, описания в него недвижим имот парцел * кв. ** пл. № общ., при съсед: *** и парцел **-общ., находящ се в гр. К., ***, представляващ незастроен жилищен парцел - ** с площ от 807 кв.м. не е идентичен на спорния имот по делото. В приложения АДС № 1175/13.07.1982 год. не е посочена конкретна правна разпоредба, по силата на която имотът да е станал държавна собственост, а по силата на регулационен план на гр. К. или негово изменение, правото на собственост не е придобито от държавата, съобразно изводите направени по-горе в настоящото изложение. И след съставянето на акта за държавна собственост, идентичните на спорния имот парцел *** с площ от 612 кв.м. по плана от 1988 год. е бил отреждан и записван на името на наследници на първоначалния собственик Д. Г. Щ. и ищеца по делото въз основа на документите, легитимиращи ги като собственици – нотариални актове по давност и за сделки.

След като спорния имот не е бил придобит от държавата, то по силата на § 42 ПЗР ЗОС, обн. ДВ бр. 92 от 5.11.1999 год. не е настъпила трансформация на държавна собственост в общинска собственост върху незастроения урегулиран имот, отреден за жилищно строителство, т.е. Община К. не е

собственик на недвижим имот: трайно предназначение на територията: урбанизирана, поземлен имот с идентификатор 35064.501.2594 от 613 кв. м., начин на ползване-ниско застрояване /до 10 метра/,находящ се в гр. К., ***,УПИ *** ***,за който е съставила акт № 5991/23.07.2020 год. за частна общинска собственост .

По изложените съображения,СТ. Д. З. притежава самостоятелно право по договор за дарение ,което праводателя му В. Д. М. е придобил по наследяване на Д. Г. Щ. и давност ,което се оспорва от Община К., съставила за него акт за частна общинска собственост и отказала да издаде документи за него по повод подготвяна продажба на имота,т.е. искът за отричане вещното й право е предявен при наличие на защитим правен интерес и е основателен и като такъв следва да бъде уважен.

Обжалваното решение в частта за отхвърляне на иска по чл. 124 ал.1 от ГПК е незаконосъобразно и на основание чл. 271 ал.1 от ГПК въззивният съд го отменя и постановяване уважаването му.

С оглед изхода по спора С.Д. З. има право да получи сторените от него в две съдебни инстанции съдебно деловодни разnosки във връзка с предявения от него и уважен от съда иск по чл. 124 ал.1 от ГПК,както и по предявения от Община К. срещу него недопустим иск по чл. 108 от ЗС ,както следва: в производството пред Районен съд К. сумата от 575.12 лв.,от която 500 лв. заплатено възнаграждение на адвокат за процесуално представителство и 75.12 лв.-заплатена ДТ,а в производството пред Окръжен съд Добрич сумата от 870.95 лв.,от която 500 лв. заплатено възнаграждение на адвокат за процесуално представителство;37.56 лв.-ДТ,33.55 лв.-ДТ,152.42 лв.-възнаграждение на вещо лице и 147.42 лв.- възнаграждение на вещо лице,т.е. общо по делото 1 446.07 лв.

Водим от горното,съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение №260060/11.06.2021 год. по гр. д. № 269/2020 год. на Районен съд К. ,поправено с решение № 260078/30.08.2021 год. по гр. д. № 269/2020 год. на Районен съд К. в частта,в която е отхвърлен предявеният от

С.Д. З., ЕГН *****, от гр. К., *** срещу Община К., ЕИК 000852697, гр.К., *** отрицателен установителен иск с правно основание чл. 124 ал.1 от ГПК,като вместо това п о с т а н о в я в а :

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявеният от С.Д. З., ЕГН *****, от гр. К., *** срещу Община К., ЕИК 000852697, гр.К., *** иск по чл.124 ал.1 от ГПК ,че Община К., ЕИК 000852697, гр.К., *** **НЕ Е СОБСТВЕНИК** на дворно място с площ от 613 кв.м.,съставляващо поземлен имот с идентификатор 35064.501.2594 по КККР на гр.К. ,с трайно предназначение на територията: урбанизирана,начин на трайно ползване:ниско застрояване (до 10м), при съсед: 35064.501.9636, 35064.501.1845, 35064.501.4369 и 35064.501.2593,номер по предходен план:квартал **,парцел ***.

ОБЕЗСИЛВА решение №260060/11.06.2021 год. по гр. д. № 269/2020 год. на Районен съд К. ,поправено с решение № 260078/30.08.2021 год. по гр. д. № 269/2020 год. на Районен съд К. в частта,в която на основание чл. 108 от ЗС е признато за установено по отношение на С.Д. З., ЕГН *****, от гр. К., *** , че Община К., ЕИК 000852697, гр.К., *** е собственик на дворно място с площ от 600 кв.м., урегулирано в парцел *** в *** по плана на гр.К. от 1988 год., а по действащия план на града, представляващ ПИ с идентификатор 35064.501.2594 при съсед: 35064.501.9636, 35064.501.1845, 35064.501.4369 и 35064.501.2593 и С. З., ЕГН *****, от гр. К., *** е осъден да ѝ предаде владението му,както и в частта,в която на основание чл. 537 ал 2 от ГПК е отменен нотариален акт за собственост на поземлен имот, придобит по давност № *** год. на нотариус с рег.№***, вписан в СВ К. вх.рег.№*** год. и **ПРЕКРАТЯВА ПРОИЗВОДСТВОТО** по делото.

ОСЪЖДА Община К., ЕИК 000852697, гр.К., *** **ДА ЗАПЛАТИ** на С.Д. З., ЕГН *****, от гр. К., *** сумата от **1 446.07 лв.**,съставляваща сторени съдебно-деловодни разноски за две съдебни инстанции.

Решението подлежи на обжалване при условията на чл. 280 от ГПК пред ВКС в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____